

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2010

N:o 1005—1015

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1005	Laki merenkulun ympäristönsuojelulain 3 luvun 6 §:n muuttamisesta	3169
1006	Laki sakan täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta	3171
1007	Laki joukkoliikennelain muuttamisesta	3172
1008	Laki Luotsausliikelaitoksen muuttamisesta osakeyhtiöksi	3175
1009	Laki tuotteiden ekologiselle suunnittelulle ja energiamerkinnälle asetettavista vaatimuksista annetun lain muuttamisesta	3177
1010	Tasavallan presidentin asetus Euroopan radioviestintätoimiston (ERO) perustamista koskevan yleissopimuksen muuttamista koskevan asiakirjan voimaansaattamisesta sekä sen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	3186
1011	Valtioneuvoston asetus maa- ja puutarhatalouden väliaikaisesta kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 4 ja 5 §:n muuttamisesta	3187
1012	Valtioneuvoston asetus Teknologian tutkimuskeskus VTT:stä	3188
1013	Valtiovarainministeriön asetus toimivaltaisista viranomaisista Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisessä hallinnollisessa yhteistyössä arvonlisäverotuksen alalla	3190
1014	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus valtion mielisairaaloiden maksullisista suoritteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 1 §:n muuttamisesta	3191
1015	Maa- ja metsätalousministeriön asetus kilohailiin ja silakan kalastuksen keskeyttämisestä Itämeren pääaltaalla	3192

N:o 1005

Laki

merenkulun ympäristönsuojelulain 3 luvun 6 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan merenkulun ympäristönsuojelulain (1672/2009) 3 luvun 6 §:n 1 ja 2 momentti seuraavasti:

3 luku

Öljypäästömaksu

6 §

Toimet öljypäästömaksun määräämisen turvaamiseksi

Öljypäästömaksun määräämiseksi voidaan ryhtyä sellaisiin asian selvittämiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin kuin tässä luvussa ja 12 luvun 11—13 §:ssä säädetään.

Rajavartiolaitos voi pysäyttää aluksen 12 luvun 11 ja 12 §:ssä säädetyillä edellytyksillä myös, jos se on perusteltua maksusaatavan turvaamiseksi. Pysäyttämispäätös voidaan tehdä perustellusta syystä ennen maksupäätöksen tekemistä. Aluksen matkan jatkamisen ehdoksi voidaan määrätä, että rajavartiolaitokselle asetetaan riittävä rahavakuus mahdollisen maksuvelvollisuuden täyttämiseksi. Vakuuden tallettamisesta on voimassa, mitä rahan, arvo-osuuksien, arvopaperien tai asiakirjain tallettamisesta velan maksuna tai va-

HE 195/2010
LiVM 15/2010
EV 175/2010

136—2010

3170

N:o 1005

pautumiseksi muusta suoritusvelvollisuudesta
annetussa laissa (281/1931) säädetään. Va-
kuus on palautettava sen asettajalle, kun edel-
lytyksiä sen pitämiselle ei enää ole.

Tämä laki tulee voimaan 3 päivänä joulu-
kuuta 2010.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 1006

Laki

sakon täytäntöönpanosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sakon täytäntöönpanosta annetun lain (672/2002) 1 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 167/2008, seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

tarkoitettu öljypäästömaksu ja tilaajan selvitysvelvollisuudesta ja vastuusta ulkopuolista työvoimaa käytettäessä annetun lain (1233/2006) 9 §:ssä tarkoitettu laiminlyöntimaksu.

Samoin tämän lain mukaisessa järjestyksessä pannaan täytäntöön merenkulun ympäristönsuojelulain (1672/2009) 3 luvun 1 §:ssä

Tämä laki tulee voimaan 3 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 1007

L a k i**joukkoliikennelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan joukkoliikennelain (869/2009) 12 §:n 2 ja 3 momentti, 13 §:n 2 momentti, 14 §:n 1 momentti, 15, 17 ja 18 §, 19 §:n 4 momentti, 61 § ja 62 §:n 5 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 14 §:n 1 momentti, 15, 17 ja 18 § sekä 19 §:n 4 momentti laissa 1694/2009, ja
lisätään 12 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1694/2009, uusi 5 momentti seuraavasti:

12 §

Reittiliikenneluvan myöntävät viranomaiset

Yksinomaan Hyvinkään, Imatran, Joensuu, Jyväskylän, Kajaanin, Kemin, Kokkolan, Kotkan, Kouvolan, Kuopion, Lappeenrannan, Mikkelin, Oulun, Porin, Rauman, Riihimäen, Rovaniemen, Salon, Savonlinnan, Seinäjoen, Turun tai Vaasan alueella harjoitettavaan reittiliikenteeseen luvan myöntää kyseisen kunnan viranomainen. Yksinomaan Espoon, Helsingin, Kauniaisten, Keravan, Kirkkonummen ja Vantaan kuntien muodostamalla alueella harjoitettavaan reittiliikenteeseen luvan myöntää Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymä.

Yksinomaan Artjärven, Asikkalan, Hartolan, Heinolan, Hollolan, Hämeenkosken, Kärkölan, Lahden, Nastolan, Orimattilan, Padasjoen ja Sysmän kuntien muodostamalla alueella harjoitettavaan reittiliikenteeseen luvan myöntää Lahden kaupungin viranomainen. Yksinomaan Hattulan, Hämeenlinnan ja Janakkalan kuntien muodostamalla alueella harjoitettavaan reittiliikenteeseen luvan

myöntää Hämeenlinnan kaupungin viranomainen. Yksinomaan Kangasalan, Lempäälän, Nokian, Oriveden, Pirkkalan, Tampereen, Vesilahden ja Ylöjärven kuntien muodostamalla alueella harjoitettavaan reittiliikenteeseen luvan myöntää Tampereen kaupungin viranomainen.

Viranomaisen lupien myöntämisessä noudatettavista menettelyistä säädetään hallintolaissa (434/2003).

13 §

Kutsujoukkoliikenneluvan myöntävät viranomaiset

Yksinomaan 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainittujen kuntien toimivalta-alueella harjoitettavaan kutsujoukkoliikenteeseen luvan myöntää kyseisen kunnan viranomainen. Yksinomaan Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymän toimivalta-alueella harjoitettavaan kutsujoukkoliikenteeseen luvan myöntää Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymä.

14 §

Palvelusopimusasetuksessa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset ja niiden yhteistyö sekä päätös palvelusopimusasetuksen soveltamisesta

Palvelusopimusasetuksessa tarkoitettuja tieliikenteen toimivaltaisia viranomaisia ovat toimivaltaiset elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset sekä 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainitut kunnalliset viranomaiset. Viranomaisten keskinäinen toimivallanjako on 12 ja 13 §:ssä säädetyn mukainen, kuitenkin niin, että toimivaltaisen kunnallisen viranomaisen järjestämä liikennepalvelu voi vähäisessä määrin ulottua sen varsinaisen toimivalta-alueen ulkopuolelle. Rautatieliikennettä koskevilla asioilla toimivaltainen viranomainen on liikenne- ja viestintäministeriö ja omalla toimivalta-alueellaan Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymä. Muuta raideliikennettä koskevilla asioilla toimivaltaisia viranomaisia ovat 12 §:n 2 ja 3 momentissa mainitut kunnalliset viranomaiset omalla toimivalta-alueellaan.

15 §

Yhteisön kansainvälistä liikennettä koskevassa asetuksessa tarkoitetut viranomaiset

Yhteisön kansainvälistä liikennettä koskevassa asetuksessa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ovat Liikenteen turvallisuusvirasto, toimivaltaiset elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset sekä Ahvenanmaan valtionvirasto, joilta liikenteenharjoittajat saavat asetuksen 11 artiklan 4 kohdan mukaisia asiakirjoja. Liikenteen turvallisuusvirasto ottaa myös vastaan mainitun asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset ja antaa 13 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut todistukset. Mainitun asetuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia tarkastus- ja valvontaviranomaisia ovat poliisi, tullit ja rajavartiolaitos.

Hakijan kotipaikan toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus on toimivaltainen myöntämään 1 momentissa mainitun asetuksen 3 a artiklassa tarkoitetun yh-

teisön liikenneluvan samoin kuin peruuttamaan sen ja ottamaan sen pois 16 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti. Ahvenanmaalla yhteisön liikenneluvan myöntää, peruuttaa ja ottaa pois Ahvenanmaan valtionvirasto.

Edellä 1 momentissa mainitun asetuksen 6—9 artiklassa tarkoitettu säännöllisen liikenteen luvan myöntävä viranomainen on se toimivaltainen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, jonka alueella reitti on. Ahvenanmaalla säännöllisen liikenteen luvan myöntää Ahvenanmaan valtionvirasto. Jos reitti on useamman kuin yhden viranomaisen toimivalta-alueella, luvan myöntää se viranomainen, jonka alueella on pisin osa reitistä.

17 §

Interbus-sopimuksessa tarkoitetut viranomaiset

Liikenteen turvallisuusvirasto antaa Interbus-sopimuksen 6 artiklassa tarkoitetun kuljetusluvasta vapautetun satunnaisen liikenteen valvonta-asiakirjan ja myöntää sopimuksen 15 artiklassa tarkoitetun kuljetusluvun. Sopimuksen 18 artiklassa tarkoitettuja valvontaviranomaisia ovat poliisi, tullit ja rajavartiolaitos.

18 §

Kahdenkeskisissä sopimuksissa tarkoitettu viranomainen

Liikenteen turvallisuusvirasto myöntää Suomen ja toisen valtion väliseen kahdenkeskiseen sopimukseen perustuvat kuljetusluvut satunnaisen kansainvälisen matkustajaliikenteen harjoittamiseen linja-autolla ulkomailta ja kahdenkeskisiin sopimuksiin perustuvat valtakunnan rajan ylittävien reittien luvat.

19 §

Joukkoliikenneluvan myöntämisen edellytykset

Hakija tai liikenteestä vastaava henkilö on katsottava ammattitaitoiseksi, jos hän on suorittanut linja-autoliikenteen yrittäjäkurssin ja

kirjallisen kokeen sekä saanut kokeen suorittamisesta Liikenteen turvallisuusviraston antaman todistuksen tai Liikenteen turvallisuusvirastoa edeltäneen, vastaavan todistuksen antamiseen oikeutetun viraston tai laitoksen antaman todistuksen. Yrittäjäkurssin suorittamista ei vaadita henkilöltä, jolla on vähintään kaksi vuotta jatkunut käytännön kokemus henkilöliikennettä harjoittavan yrityksen johdotehtävissä.

61 §

Toimivaltaisia viranomaisia koskevat siirtymäsäännökset

Edellä 12 §:n 2 momentissa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ovat vuoden 2009 loppuun momentissa mainittujen lisäksi Espoon, Helsingin ja Vantaan kuntien viranomaiset. Edellä 12 §:n 2 momentissa, 13 §:n 2 momentissa ja 14 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on vuoden 2009 loppuun Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymän sijasta Pääkaupunkiseudun yhteistyövaltuuskunta, joka myös tekee 62 §:ssä tarkoitettut siirtymäajan liikennöintisopimukset Espoon, Helsingin, Kauniaisten, Keravan, Kirkkonummen ja Vantaan kuntien alueella harjoitettavasta linjaliikenteestä.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

62 §

Liikennelupien ja sopimusten voimassaoloon liittyvät siirtymäsäännökset

Helsingin seudun liikenne -kuntayhtymän toimivalta-alueella kumpikin sopijapuoli voi irtisanoa siirtymäajan liikennöintisopimuksen päättymään 30 päivänä kesäkuuta 2014 tai myöhemmin noudattaen 18 kuukauden irtisanomisaikaa, jos toimivaltainen viranomainen on tehnyt 14 §:n 4 momentin mukaisen päätöksen liikenteen järjestämisestä palvelusopimusasetuksen mukaisesti ja järjestää liikenteen tarjouskilpailumenettelyssä. Keravan ja Kirkkonummen alueella kumpikin sopijapuoli voi kuitenkin irtisanoa siirtymäajan liikennöintisopimuksen päättymään 30 päivänä kesäkuuta 2013 tai myöhemmin noudattaen 18 kuukauden irtisanomisaikaa, jos toimivaltainen viranomainen on tehnyt 14 §:n 4 momentin mukaisen päätöksen liikenteen järjestämisestä palvelusopimusasetuksen mukaisesti ja järjestää liikenteen tarjouskilpailumenettelyssä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011.

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 1008

L a k i**Luotsausliikelaitoksen muuttamisesta osakeyhtiöksi**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Perustettava osakeyhtiö

Luotsausliikelaitoksen toiminta siirretään perustettavalle osakeyhtiölle. Valtio merkitsee osakeyhtiötä perustettaessa kaikki sen osakkeet.

Yhtiön toimialana on luotsauspalvelujen tarjoaminen vesiliikenteen turvallisuuden ja toimintaedellytysten turvaamiseksi.

Yhtiön tehtävänä on huolehtia luotsauslain (940/2003) mukaisten luotsauspalvelujen tarjonnasta sekä muista luotsauslaissa säädettyistä luotsaukseen liittyvistä tehtävistä ja velvollisuuksista luotsauslaissa määritellyillä vesialueilla.

2 §

Luovutusvaltuutus

Valtioneuvosto oikeutetaan luovuttamaan Luotsausliikelaitoksen hallinnassa oleva omaisuus, immateriaaliset oikeudet ja liiketoiminta 1 §:n 1 momentissa tarkoitetulle osakeyhtiölle.

3 §

Luovutuksen ehdot

Valtioneuvosto määrää luovutettavan omaisuuden ja sen arvon sekä ehdot, joilla

luovutus tapahtuu. Valtioneuvosto määrää myös muista omaisuuden luovuttamiseen ja osakeyhtiön muodostamiseen liittyvistä järjestelyistä.

Valtioneuvosto määrää, mikä osa omaisuudesta luovutetaan osakeyhtiöön osakkeita vastaan.

4 §

Verotus

Osakeyhtiö ei ole velvollinen suorittamaan varainsiirtoveroa 2 §:ssä tarkoitettua luovutuksesta perustettavan osakeyhtiön osakkeita vastaan.

Tuloverotukseen sovelletaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 52 d §:ssä tarkoitettua liiketoimintasiirtoa koskevia säännöksiä.

5 §

Vastuu liikelaitoksen sitoumuksista

Osakeyhtiö vastaa laina-, takaus-, hankinta- ja toimitussopimuksista sekä muista sitoumuksista, joihin Luotsausliikelaitos on toimintansa aikana sitoutunut ja jotka koskevat osakeyhtiölle luovutettua omaisuutta ja liiketoimintaa.

Valtion toissijainen vastuu Luotsausliikelaitoksen ottamista lainoista ja sitoumuksista jää voimaan.

6 §

Liikelaitoksen toiminnan jatkuvuus hallintoasioissa

Luotsausliikelaitoksen osakeyhtiölle luovutettuun omaisuuteen ja liiketoimintaan kohdistuvat oikeutta, etua tai velvollisuutta koskevat hallinto- ja hallintolainkäyttöpäätökset ovat voimassa siten, että ne kohdistuvat Luotsausliikelaitosta koskevilta osin perustettavaan osakeyhtiöön ilman eri päätöstä.

Vireillä olevissa hallintoasioissa osakeyhtiö tulee hallinto- ja hallintolainkäyttömenetelyssä Luotsausliikelaitoksen sijaan ilman eri päätöstä.

7 §

Henkilöstön asema

Luotsausliikelaitoksen palveluksessa tämän lain voimaan tullessa oleva henkilöstö siirtyy osakeyhtiön palvelukseen. Määräajaksi Luotsausliikelaitoksen palvelukseen otetut henkilöt siirtyvät osakeyhtiön palvelukseen vastaavaksi määräajaksi.

Työntekijöihin ja palvelussuhteen ehtoihin

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

yhtiössä sovelletaan, mitä laissa säädetään tai sen nojalla säädetään tai määrätään ja mitä yhtiötä sitovassa työehtosopimuksessa ja työ-sopimuksessa sovitaan.

8 §

Tilintarkastus ja tilinpäätös

Luotsausliikelaitoksen viimeisen toimintakauden tilintarkastukseen ja tilinpäätökseen sovelletaan, mitä valtion liikelaitoksista annetussa laissa (1185/2002) säädetään. Osakeyhtiö hoitaa näiltä osin liikelaitoksen tehtävät.

9 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2011.

Tällä lailla kumotaan Luotsausliikelaitoksesta annettu laki (938/2003).

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin. Valtioneuvosto voi tehdä ennen lain voimaantuloa 1 ja 2 §:ssä tarkoitettuja toimenpiteitä, joihin sovelletaan myös 4 §:ää.

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 1009

L a k i

tuotteiden ekologiselle suunnittelulle ja energiamerkinnälle asetettavista vaatimuksista annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan tuotteiden ekologiselle suunnittelulle ja energiamerkinnälle asetettavista vaatimuksista annetun lain (1005/2008) 43 §:n 1 momentin 2—3 kohta,
muutetaan 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 momentti, 3 §, 2 luvun otsikko, 4—6 §, 3 luvun otsikko, 7 §, 8 §:n 1 momentti, 9—13 §, 14 §:n 1 momentti, 4 luvun otsikko, 15—20 §, 21 §:n 1 momentti, 23 §:n 1 momentti, 25—27 ja 30 §, 32 §:n 2 momentti, 34 ja 37 § sekä 41 §:n 2 momentti sekä
lisätään lakiin uusi 18 a § seuraavasti:

1 §

Lain tarkoitus

Tässä laissa säädetään energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle ja energiamerkinnälle asetettavista vaatimuksista.

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan energiaan liittyviin tuotteisiin, joista Euroopan unioni antaa tuoteryhmäkohtaisia vaatimuksia.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *CE-merkinnällä* merkintää, josta säädetään tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 765/2008, jäljempänä *akkreditointi- ja markkinavalvonta-asetus*;

2) *ekologisella suunnittelulla* ympäristönäkökohtien huomioon ottamista tuotesuunnittelussa energiaan liittyvän tuotteen ympäris-

HE 109/2010
 TaVM 25/2010
 EV 188/2010

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/125/EY (32009L0125); EUVL N:o L 285, 31.10.2009, s. 10
 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/30/EU (32010L0030); EUVL N:o L 153, 18.6.2010, s. 1

tötehoukkuuden parantamiseksi sen koko elinkaaren aikana;

3) *ekologisen suunnittelun vaatimuksella* vaatimusta, joka liittyy energiaan liittyvään tuotteeseen tai energiaan liittyvän tuotteen suunnitteluun ja jonka tarkoituksena on parantaa tuotteen ympäristötehokkuutta sekä vaatimusta tietojen antamisesta energiaan liittyvän tuotteen ympäristönäkökohdista;

4) *erityisellä ekologisen suunnittelun vaatimuksella* määrällistä ja mitattavissa olevaa ekologisen suunnittelun vaatimusta, joka liittyy tiettyyn energiaan liittyvän tuotteen ympäristönäkökohtaan, kuten energiankulutukseen tuotetta käytettäessä mitattuna tiettyä suoritustehon yksikköä kohti;

5) *yleisellä ekologisen suunnittelun vaatimuksella* ekologisen suunnittelun vaatimusta, joka perustuu energiaan liittyvän tuotteen ekologiseen profiiliin kokonaisuudessaan eikä tietyille ympäristönäkökohdille asetettuihin raja-arvoihin;

6) *ekologisella profiililla* kuvausta energiaan liittyvän tuotteen panoksista ja tuotoksista kuten materiaaleista, päästöistä ja jätteistä, jotka liittyvät energiaan liittyvään tuotteeseen sen koko elinkaaren aikana ja joilla on merkitystä tuotteen ympäristövaikutusten kannalta ja jotka ilmaistaan mitattavissa olevina fysikaalisina suureina;

7) *elinkaarella* energiaan liittyvän tuotteen peräkkäisiä ja toisiinsa liittyviä vaiheita raaka-aineiden käytöstä loppukäsittelyyn;

8) *elinkeinonharjoittajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tuloa tai muuta taloudellista hyötyä saadakseen ammattimaisesti pitää kaupan, tarjoaa, myy tai muutoin elinkeinotoimintansa yhteydessä luovuttaa energiaan liittyviä tuotteita;

9) *energiaan liittyvällä tuotteella* sellaista tuotetta, jolla on käyttönsä aikana vaikutusta energiankulutukseen ja joka saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön, mukaan luetuina energiaan liittyvään tuotteeseen liitettäviksi tarkoitettut osat, jotka saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön erillisinä osina loppukäyttäjää varten ja joiden ympäristötehokkuus voidaan arvioida itsenäisesti;

10) *komponenteilla ja osakokoonpanolla* energiaan liittyvään tuotteeseen liitettäväksi tarkoitettuja osia, joita ei saateta markkinoille

tai oteta käyttöön erillisinä osina loppukäyttäjää varten ja joiden ympäristötehokkuutta ei voida arvioida itsenäisesti;

11) *käyttöönnotolla* sitä, että loppukäyttäjä ottaa energiaan liittyvän tuotteen ensimmäistä kertaa käyttöön Euroopan unionissa;

12) *maahantuojalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka saattaa kolmannelta maasta peräisin olevan tuotteen Euroopan unionin markkinoille osana liiketoimintaansa;

13) *markkinoille saattamisella* energiaan liittyvän tuotteen asettamista ensimmäistä kertaa jakeluun tai käyttöön Euroopan unionissa korvausta vastaan tai maksutta ja käytetyistä myyntitavasta riippumatta;

14) *tarkastuslaitoksella* päteväksi todettua sekä ympäristöministeriön tai työ- ja elinkeinoministeriön hyväksymää laitosta, joka suorittaa tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkastuslaitokselle kuuluvia tehtäviä;

15) *tuotesuunnittelulla* niiden prosessien joukkoa, joilla muunnetaan energiaan liittyvältä tuotteelta vaaditut oikeudelliset, tekniset, turvallisuus-, toiminta- tai markkinointivaatimukset tai muut vaatimukset energiaan liittyvän tuotteen teknisiksi eritelmiksi;

16) *valtuutetulla edustajalla* Euroopan unionin jäsenvaltioon tai Euroopan talousalueeseen kuuluvaan valtioon sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on valmistajan antama kirjallinen toimeksianto toimia valmistajan puolesta valmistajan tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaisesti velvollisuuksien osalta;

17) *valmistajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa tämän lain soveltamisalaan kuuluvia energiaan liittyviä tuotteita ja vastaa siitä, että ne ovat tämän lain vaatimusten mukaiset, kun tarkoituksena on tuotteen saattaminen markkinoille tai sen käyttöönotto valmistajan omalla nimellä tai tavaramerkillä tai valmistajan omaa käyttöä varten; jos edellä määriteltyä valmistajaa tai 12 kohdassa tarkoitettua maahantuojaa ei ole, valmistajaksi katsotaan luonnollinen tai oikeushenkilö, joka saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön tämän lain soveltamisalaan kuuluvia energiaan liittyviä tuotteita;

18) *yhdenmukaistetulla standardilla* standardia, jonka viitetiedot on julkaistu Euroo-

pan unionin virallisessa lehdessä yhdenmukaistettujen standardien luettelossa ja jossa on täsmennetty asianomaista tuotetta koskevia Euroopan unionin lainsäädäntöön perustuvia vaatimuksia;

19) *ympäristönäkökohdalla* energiaan liittyvän tuotteen elementtiä tai toimintoa, joka voi olla vuorovaikutteinen ympäristön kanssa sen elinkaaren aikana;

20) *ympäristötehokkuudella* valmistajan saavuttamia tuloksia tuotteen ympäristönäkökohtien hallinnassa, sellaisina kuin ne ilmenevät tuotteen teknisistä asiakirjoista;

21) *ympäristövaikutuksella* ympäristömuutoksia, jotka aiheutuvat kokonaan tai osittain energiaan liittyvästä tuotteesta sen elinkaaren aikana.

2 luku

Energiaan liittyvän tuotteen ekologista suunnittelua koskevat vaatimukset

4 §

Valmistajan, valtuutetun edustajan, elinkeinonharjoittajan ja maahantuojan velvollisuudet

Valmistajan tai tämän valtuutetun edustajan velvollisuus on varmistaa, että markkinoille saatettava tai käyttöön otettava energiaan liittyvä tuote on tämän lain vaatimusten mukainen.

Jos valmistaja ei ole sijoittautunut Euroopan unioniin eikä sillä ole valtuutettua edustajaa, maahantuojan tai elinkeinonharjoittajan velvollisuutena on varmistaa, että markkinoille saatettava tai käyttöön otettava energiaan liittyvä tuote on tämän lain vaatimusten mukainen.

5 §

Energiaan liittyvän tuotteen ekologinen suunnittelu

Energiaan liittyvä tuote on suunniteltava niin, että tuotteella on mahdollisimman korkea ympäristönsuojelullinen taso koko sen elinkaaren ajan.

6 §

Tuoteryhmäkohtaiset ekologisen suunnittelun vaatimukset

Energiaan liittyvän tuotteen ekologiseen suunnitteluun sovelletaan, mitä Euroopan komission taikka Euroopan parlamentin ja neuvoston tuoteryhmäkohtaisessa asetuksessa säädetään.

Muiden kuin 1 momentissa tarkoitettujen energiaan liittyvien tuotteiden ekologisessa suunnittelussa on pyrittävä vähentämään haitallisia ympäristövaikutuksia ja parantamaan energiatehokkuutta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa 2 momentissa tarkoitettua ekologisesta suunnittelusta tarkempia tuoteryhmäkohtaisia säännöksiä:

1) ympäristönäkökohtien yksilöimisestä ja arvioimisesta sekä parannusten arvioimisesta;

2) tuotteen käsittelyyn, käyttöön ja kierrätykseen vaikuttavien tietojen antamisesta;

3) tuotteen elinkaariarvioinnista sekä arvioinnin käyttämisestä vaihtoehtoisten suunnitteluratkaisujen ja tuotteen ympäristötehokkuuden vertaamiseksi viitearvoihin;

4) yksityiskohtaisista, teknisistä ekologisen suunnittelun vaatimuksista, joilla voidaan parantaa tuotteen jotain tiettyä ympäristönäkökohtaa.

3 luku

Energiaan liittyvän tuotteen vaatimustenmukaisuus

7 §

Energiaan liittyvän tuotteen vaatimustenmukaisuuden arviointi

Valmistajan tai tämän valtuutetun edustajan on ennen energiaan liittyvän tuotteen markkinoille saattamista tai käyttöön ottamista huolehdittava siitä, että energiaan liittyvälle tuotteelle suoritetaan vaatimustenmukaisuuden arviointi sen varmistamiseksi, että tuote täyttää kaikki tämän lain vaatimukset.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä energiaan liittyvän

tuotteen vaatimustenmukaisuuden osoittamisesta.

8 §

Vaatimustenmukaisuusvakuutus

Ennen kuin energiaan liittyvä tuote saateetaan markkinoille tai otetaan käyttöön, siitä on annettava vaatimustenmukaisuusvakuutus. Vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa valmistaja tai tämän valtuutettu edustaja vakuuttaa, että energiaan liittyvä tuote on tämän lain mukainen.

9 §

CE-merkintä

Ennen kuin energiaan liittyvä tuote saateetaan markkinoille tai otetaan käyttöön, siihen on kiinnitettävä CE-merkintä. CE-merkinnän kiinnittämisestä vastaa valmistaja tai tämän Euroopan unioniin sijoittunut valtuutettu edustaja.

Energiaan liittyvää tuotetta, joka on varustettava CE-merkinnällä, ei saa saattaa markkinoille ilman CE-merkintää.

10 §

Vaatimustenmukaisuusolettama

Energiaan liittyvän tuotteen oletetaan olevan vaatimusten mukainen, jos siihen on kiinnitetty CE-merkintä siten kuin tämän lain 9 §:ssä säädetään ja:

1) siihen on sovellettu yhdenmukaistettuja standardeja;

2) sille on myönnetty EU-ympäristömerkki EU-ympäristömerkistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 66/2010 nojalla ja ympäristömerkki täyttää ekologista suunnittelua koskevat vaatimukset; tai

3) sille on myönnetty muu ympäristömerkki, joka on hyväksytty energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktii-

vissä 2009/125/EY tarkoitetussa komiteamennettelyssä.

11 §

Poikkeus vaatimuksista

Energiaan liittyvä tuote voidaan asettaa näytteille tai sitä voidaan esitellä messuilla, näyttelyissä tai niiden kaltaisissa tilaisuuksissa, vaikka energiaan liittyvä tuote ei ole tämän lain vaatimusten mukainen, jos energiaan liittyvässä tuotteessa näkyvällä tavalla selvästi ilmoitetaan, että sitä ei saa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön ennen kuin se on saatettu tämän lain vaatimusten mukaiseksi.

12 §

Komponentteja ja osakokoonpanoja koskeva tiedonantovelvollisuus

Valmistaja tai tämän valtuutettu edustaja, joka saattaa komponentin tai osakokoonpanon markkinoille tai ottaa sen käyttöön, on velvollinen antamaan energiaan liittyvän tuotteen valmistajalle tarvittavat tiedot komponentin tai osakokoonpanon materiaalin koostumuksesta ja energian, materiaalin tai muiden resurssien kulutuksesta, jos tällä on merkitystä ekologisen suunnittelun kannalta. Tiedonantovelvollisuudesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Tietojen säilyttäminen ja niiden esittäminen

Valmistajan tai tämän valtuutetun edustajan on pidettävä energiaan liittyvän tuotteen vaatimustenmukaisuuden arviointiin liittyvät asiakirjat ja annetut vaatimustenmukaisuusvakuutukset saatavilla tarkastusta varten kymmenen vuoden ajan viimeisen energiaan liittyvän tuotteen valmistamisesta. Asiakirjojen on oltava valvontaviranomaisen saatavilla kymmenen päivän kuluessa valvontaviranomaisen esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

Jos valmistaja ei ole sijoittautunut Euroopan unioniin eikä sillä ole valtuutettua edus-

tajaa, maahantuojan ja elinkeinonharjoittajan velvollisuutena on hankkia ja säilyttää tuotteen vaatimustenmukaisuudesta annettava vaakuutus ja tekniset asiakirjat.

14 §

Kuluttajalle annettavat tiedot

Elinkeinonharjoittajan on varmistettava, että kuluttajan saatavilla on tiedot energiaan liittyvän tuotteen kestävästä käytöstä sekä tarvittaessa myös energiaan liittyvän tuotteen ekologisesta profiilista ja ekologisen suunnittelun eduista.

4 luku

Energiaan liittyvän tuotteen energiamerkintää koskevat vaatimukset

15 §

Energiaan liittyvän tuotteen energiamerkintä

Energiaan liittyvään tuotteeseen on liitettävä energiamerkintä siten kuin siitä jäljempänä säädetään.

Energiamerkinnällä tarkoitetaan energiaan liittyvään tuotteeseen kiinnitettävää energiamerkkiä ja tuotetietoihin sisällytettävää tuoteselostetta, jotka sisältävät tietoja energiaan liittyvän tuotteen käytönaikaisesta energiankulutuksesta ja tarvittaessa muiden voimavarojen, kuten veden tai kemikaalien, käytönaikaisesta kulutuksesta sekä energiaan liittyvän tuotteen suorituskyvystä.

Energiaan liittyvän tuotteen energiamerkintävaatimukset eivät koske sisäänrakennettuja tai valmiiksi asennettuja tuotteita, ellei siitä 2 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tuoter ryhmäkohtaisissa vaatimuksissa erikseen säädetä.

16 §

Markkinoille saattaminen ja merkinnän luva-
ton käyttö

Energiaan liittyvän tuotteen valmistaja, tämän valtuutettu edustaja, maahantuoja ja

elinkeinonharjoittaja vastaavat siitä, että energiamerkintää edellyttävä energiaan liittyvä tuote täyttää tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä energiamerkinnälle asetetut vaatimukset ennen kuin energiaan liittyvä tuote saatetaan markkinoille.

Tässä laissa tarkoitettua energiaan liittyvän tuotteen energiamerkintää ei saa käyttää muulla kuin tässä laissa säädetyllä tavalla. Tästä vastaavat tuotteen valmistaja, tämän valtuutettu edustaja, maahantuoja ja elinkeinonharjoittaja.

17 §

Energiamerkin, tuoteselosteen ja teknisen
tietoaineiston laatiminen

Energiaan liittyvän tuotteen valmistajan, tämän valtuutetun edustajan, maahantuojan ja elinkeinonharjoittajan on:

1) huolehdittava vaatimusten mukaisen energiamerkin laatimisesta ja toimittamisesta elinkeinonharjoittajalle, joka myy tai muuten tarjoaa energiaan liittyviä tuotteita kuluttajalle;

2) laadittava tuoteseloste, jonka tiedot on sisällytettävä tuote-esitteeseen; jos tuote-esitystä ei laadita, tuoteselosteen tiedot on sisällytettävä energiaan liittyvää tuotetta kuluttajalle myyvälle elinkeinonharjoittajalle tuotteen mukana toimitettaviin asiakirjoihin;

3) laadittava sellainen energiaan liittyvää tuotetta koskeva tekninen tietoaineisto, jolla valvontaviranomainen voi arvioida, pitävätkö energiamerkkiin ja tuoteselosteeseen sisältyvät tiedot paikkansa;

4) säilytettävä tekninen tietoaineisto viiden vuoden ajan viimeisen energiaan liittyvän tuotteen valmistamisesta; ja

5) pyynnöstä esitettävä tekniset tiedot sähköisessä muodossa valvontaviranomaiselle tai Euroopan komissiolle kymmenen työpäivän kuluessa valvontaviranomaisen tai komission esittämän pyynnön vastaanottamisesta.

Ympäristöministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä energiaan liittyviä rakennustuotteita koskevista 1 momentissa säädetyistä vaatimuksista.

Työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä muita

kuin rakennustuotteita koskevista 1 momentissa säädetyistä vaatimuksista.

18 §

Energiamerkin kiinnittäminen energiaan liittyvään tuotteeseen

Elinkeinonharjoittajan, joka myy tai muuten tarjoaa energiaan liittyvää tuotetta kuluttajalle, on kiinnitettävä vähittäismyyntipaikassa myytävään tai muuten kuluttajalle tarjottavaan näytteille asetettuun energiaan liittyvään tuotteeseen energiamerkki näkyvästi ja luettavasti.

Muiden merkintöjen, merkkien, tunnusten tai tekstien esittäminen energiaan liittyvän tuotteen yhteydessä on kiellettyä, jos se todennäköisesti johtaa loppukäyttäjää harhaan tai aiheuttaa sekaannusta energian tai mahdollisten muiden olennaisten voimavarojen käytönaikaisen kulutuksen suhteen.

18 a §

Tiedonantovaatimukset markkinoinnissa

Energiaan liittyvien tuotteiden yksittäisten mallien kaikessa mainonnassa on energia- tai hintatietojen yhteydessä mainittava tuotteen energiatehokkuusluokka.

Energiaan liittyvän tuotteen teknisessä käsikirjassa, esitteessä ja muussa tuotteen teknisiä ominaisuuksia kuvaavassa teknisessä myyninedistämisaineistossa on mainittava tuotteen energiatehokkuusluokka tai annettava tarvittavat tiedot sen energiankulutuksesta. Mitä edellä säädetään, koskee myös sähköisessä muodossa olevaa aineistoa.

19 §

Etämyynnin yhteydessä kuluttajalle annettavat tiedot

Elinkeinonharjoittajan on kuluttajansuojalain (38/1978) 6 luvussa tarkoitettussa etämyynnissä hyvissä ajoin ennen sopimuksen tekemistä annettava kuluttajalle energiamerkkiin ja tuoteselosteeseen sisällytettävät tiedot.

Ympäristöministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä energiaan liittyviä rakennustuotteita koskevista etämyynnin yhteydessä annettavista tiedoista.

Työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä muita kuin energiaan liittyviä rakennustuotteita koskevista etämyynnin yhteydessä annettavista tiedoista.

20 §

Energiamerkinnässä käytettävä kieli

Energiamerkki, tuoteseloste ja lisätiedot on annettava suomen ja ruotsin kielellä. Jos energiaan liittyvää tuotetta myydään vain yksikielisessä kunnassa, riittää että tiedot annetaan enemmistön kielellä.

21 §

Tarkastuslaitoksen hyväksyminen

Ympäristöministeriö hyväksyy hakemuksesta 2 §:ssä tarkoitettujen energiaan liittyvien rakennustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointiin osallistuvat tarkastuslaitokset sekä huolehtii niiden ilmoittamisesta Euroopan komissiolle sekä Euroopan unionin jäsenvaltioille ja Euroopan talousalueeseen kuuluville valtioille. Työ- ja elinkeinoministeriö hyväksyy hakemuksesta muiden kuin ympäristöministeriön toimialaan kuuluvien energiaan liittyvien tuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointiin osallistuvat tarkastuslaitokset sekä huolehtii niiden ilmoittamisesta tässä momentissa tarkoitettulla tavalla.

23 §

Tarkastuslaitoksen tehtävät

Tarkastuslaitoksen tehtävänä on suorittaa 2 §:ssä tarkoitettujen energiaan liittyvien tuotteiden vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen liittyvät tehtävät, joilla varmistetaan, että energiaan liittyvät tuotteet täyttävät niille

tässä laissa ja tämän lain nojalla säädetyt vaatimukset.

25 §

Tarkastuslaitoksen valvonta ja hyväksymisen peruuttaminen

Ympäristöministeriö ja työ- ja elinkeinoministeriö valvovat hyväksymiään tarkastuslaitoksia. Tarkastuslaitoksen on annettava vuosittain toiminnastaan kertomus tarkastuslaitosta valvovalle ministeriölle.

Jos tarkastuslaitos ei täytä 22 §:ssä säädettyjä edellytyksiä tai ei noudata 21 §:ssä tarkoitettussa päätöksessä asetettuja ehtoja taikka toimii muutoin olennaisesti säännösten tai määräysten vastaisesti, tarkastuslaitosta valvovan ministeriön on asetettava riittävä määräaika asian korjaamiseksi. Tarkastuslaitosta valvovan ministeriön on peruutettava antamansa hyväksyminen, jos tarkastuslaitos ei ole korjannut epäkohtaa annetussa määräajassa.

Ympäristöministeriön ja työ- ja elinkeinoministeriön on ilmoitettava Euroopan komissiolle, Euroopan unionin jäsenvaltioille ja Euroopan talousalueeseen kuuluville valtioille hyväksymänsä tarkastuslaitokset sekä hyväksymisen peruutukset.

26 §

Valvonnan ylin johto ja ohjaus

Tämän lain säännösten noudattamista koskevan valvonnan ylin johto ja ohjaus kuuluu työ- ja elinkeinoministeriölle. Energiaan liittyvien rakennustuotteiden osalta ylin johto ja ohjaus kuuluu kuitenkin ympäristöministeriölle.

27 §

Valvontaviranomainen

Turvatekniikan keskus valvoo, että energiaan liittyvät tuotteet ovat tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisia.

30 §

Oikeus hankkia energiaan liittyvä tuote tutkittavaksi ja testattavaksi

Turvatekniikan keskuksella on oikeus hankkia energiaan liittyvä tuote tutkittavakseen ja testattavakseen, jos se on tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvonnan kannalta tarpeellista. Turvatekniikan keskus voi käyttää tutkimuksessa, testauksessa ja vaatimustenmukaisuuden arvioinnissa apunaan ulkopuolisia asiantuntijoita.

Turvatekniikan keskuksen on korvattava 1 momentissa tarkoitettu tutkittavaksi ja testattavaksi otettava energiaan liittyvä tuote käyvän hinnan mukaan, jos valmistaja, valtuutettu edustaja, maahantuojaja tai elinkeinonharjoittaja sitä vaatii ja jollei tuote ole tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten vastainen.

Jos energiaan liittyvä tuote ei täytä tässä laissa tai sen nojalla säädettyjä vaatimuksia, Turvatekniikan keskus voi velvoittaa valmistajan, valtuutetun edustajan, maahantuojan tai elinkeinonharjoittajan korvaamaan hankinnasta, tutkimuksesta ja testauksesta aiheutuneet välittömät ja tarpeelliset kustannukset käyvän hinnan mukaan.

32 §

Turvatekniikan keskuksen tiedonsaantioikeus ja salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetyin salassapitovelvollisuuden estämättä Turvatekniikan keskus saa luovuttaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä hoitaessaan saatuja salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) syyttäjälle, poliisille ja tulliviranomaiselle rikoksen ehkäisemiseksi tai selvittämiseksi;

2) ympäristönsuojelu- ja kuluttajansuojaviranomaiselle, jos luovutettava asiakirja sisältää tälle viranomaiselle tarpeellisia tietoja sille kuuluvien tehtävien suorittamiseksi;

3) toimivaltaiselle ulkomaan viranomaiselle ja kansainväliselle toimielimelle Euroopan unionin säädökseen tai Suomea sitovaan kansainväliseen sopimukseen perustuvan velvoitteen toteuttamiseksi.

34 §

Vaatimusten vastaista energiaan liittyvää tuotetta koskevat toimenpiteet

Jos Turvatekniikan keskuksella on aihetta epäillä tai jos se toteaa, että energiaan liittyvä tuote tai sitä koskevat asiakirjat ja tiedot eivät ole tässä laissa säädettyjen vaatimusten mukaisia, Turvatekniikan keskus voi:

1) tilapäisesti tai pysyvästi rajoittaa energiaan liittyvän tuotteen markkinoille saattamista tai käyttöönottoa;

2) tilapäisesti tai pysyvästi kieltää energiaan liittyvän tuotteen käyttöönoton ja tuotteen pitämisen kaupan sekä myynnin tai muun luovuttamisen;

3) vaatia määrämällään tavalla energiaan liittyvän tuotteen valmistajan, valtuutetun edustajan, maahantuojan tai elinkeinonharjoittajan korjaamaan tuotteen puutteellisuudet niin, että energiaan liittyvä tuote, sitä koskevat asiakirjat ja siitä annettavat tiedot täyttävät tämän lain ja sen nojalla säädetty vaatimukset;

4) määrätä energiaan liittyvän tuotteen valmistajan, valtuutetun edustajan, maahantuojan tai elinkeinonharjoittajan hallussa oleva tuote hävitettäväksi, jos 1—3 kohdassa tarkoitettua kieltoa tai rajoitusta ei voida pitää riittävänä; jos energiaan liittyvän tuotteen hävittämistä ei kuitenkaan katsota tarkoituksenmukaiseksi, Turvatekniikan keskus voi määrätä, miten energiaan liittyvän tuotteen kanssa on muutoin meneteltävä.

Valmistajan, valtuutetun edustajan, maahantuojan tai elinkeinonharjoittajan on annettava Turvatekniikan keskukselle tämän määräämässä ajassa selvitys siitä, millä tavoin 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun rajoitukseen tai kieltoon liitetty määräys tai 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu vaatimus on pantu toimeen.

Jos Turvatekniikan keskuksella on aihetta epäillä, että 17 §:ssä tarkoitettut tiedot energiamerkeissä tai tuoteselosteissa eivät ole

tämän lain mukaisia, sen on vaadittava energiaan liittyvän tuotteen valmistajalta, tämän valtuutetulta edustajalta, maahantuojalta tai elinkeinonharjoittajalta selvitys mainittujen tietojen paikkansapitävyydestä.

37 §

Rangaistussäännös

Joka tahallaan tai törkeästi huolimattomuudesta

1) saattaa energiaan liittyvän tuotteen markkinoille tai ottaa sen käyttöön 4, 6—9 §:n tai 16 §:n 1 momentin säännösten vastaisesti,

2) rikkoo 12—14 tai 17 §:ssä, 18 §:n 1 momentissa, 18 a, 19, 20 tai 24 §:ssä säädettyä velvollisuutta,

3) rikkoo tietojen luovuttamista koskevaa 28 tai 33 §:ssä säädettyä velvollisuutta taikka

4) rikkoo 16 §:n 2 momentissa, 18 §:n 2 momentissa tai 34 §:ssä tarkoitettua kieltoa tai määräystä,

on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *tuotteiden ekologiselle suunnittelulle ja energiamerkinnälle asetettavista vaatimuksista annetun lain rikkomisesta* sakkoon.

CE-merkintärikkomuksesta säädetään CE-merkintärikkomuksesta annetussa laissa (187/2010).

Joka rikkoo 34 §:n nojalla määrättyä uhkasakolla tehostettua kieltoa tai määräystä, voidaan jättää tuomitsematta rangaistukseen samasta teosta.

41 §

Voimaantulo

— — — — —
Energiamerkintää koskevia säännöksiä ei sovelleta sellaiseen energiaan liittyvään tuotteeseen, jonka tuotanto on päätynyt ja joka on saatettu markkinoille, ennen kuin kyseistä tuoteryhmää koskevaa Euroopan komission energiamerkintäsäädöstä on sovellettava. Energiamerkintää koskevia säännöksiä ei sovelleta myöskään käytettynä myytävään energiaan liittyvään tuotteeseen.
— — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010. Sen 18 §:n 2 momenttia ja 18 a §:ää sovelletaan kuitenkin vasta 20 päivästä heinäkuuta 2011.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*

N:o 1010

Tasavallan presidentin asetus

Euroopan radioviestintätoimiston (ERO) perustamista koskevan yleissopimuksen muuttamista koskevan asiakirjan voimaansaattamisesta sekä sen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty viestintäministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Euroopan radioviestintätoimiston (ERO) perustamista koskevan yleissopimuksen muuttamista koskeva Kööpenhaminassa 17 päivänä joulukuuta 2002 tehty asiakirja on voimassa 1 päivästä heinäkuuta 2009 niin kuin siitä on sovittu.

Eduskunta on hyväksynyt yleissopimusta muuttavan asiakirjan 22 päivänä helmikuuta 2005 ja tasavallan presidentti 11 päivänä maaliskuuta 2005. Hyväksymiskirja on talletettu Tanskan hallituksen huostaan 13 päivänä huhtikuuta 2005.

2 §
Euroopan radioviestintätoimiston (ERO)

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

perustamista koskevan yleissopimuksen muuttamista koskevan asiakirjan lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annettu laki (152/2005) tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

3 §
Yleissopimuksen muuttamista koskevan asiakirjan muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

4 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Viestintäministeri *Suvi Lindén*

N:o 1011

Valtioneuvoston asetus**maa- ja puutarhatalouden väliaikaisesta kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen 4 ja 5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

muutetaan maa- ja puutarhatalouden väliaikaisesta kansallisesta tuesta annetun valtioneuvoston asetuksen (574/2010) 4 §:n 1 momentti ja 5 §:n 1 momentti seuraavasti:

4 §

Tuen määrä

Väliaikaista tukea myönnetään 0,46 prosenttia tukilain 15 a §:n 2 momentissa tarkoitettua hakijan maa- ja puutarhataloustuotantoon 31 päivänä joulukuuta 2009 kohdistuvan vieraan pääoman määrästä, josta on vähennetty osto- ja siirtovelat.

5 §

Tuen korotuksen määrä

Väliaikaisen tuen korotusta myönnetään 3,03 prosenttia tukilain 15 a §:n 3 momentissa tarkoitettua investointikustannusten määrästä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Vanhatalo

N:o 1012

Valtioneuvoston asetus**Teknologian tutkimuskeskus VTT:stä**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työ- ja elinkeinoministeriön esittelystä, säädetään Teknologian tutkimuskeskus VTT:stä annetun lain (953/2010) 3 §:n 3 momentin, 6 §:n 3 momentin ja 10 §:n sekä valtion virkamieslain (750/1994) 8 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä on valtion virkamieslain 8 §:n 2 momentti laissa 281/2000:

1 §

Tehtävät

Teknologian tutkimuskeskus VTT:stä annetun lain (953/2010) 3 §:ssä säädettyjen tehtävien toteuttamiseksi tutkimuskeskus:

- 1) tekee teknillistä ja teknistaloudellista tutkimus- ja kehitystyötä omarahoitteisesti, yhteisrahoitteisesti ja toimeksiannosta;
- 2) edistää toimialansa tutkimusta osallistamalla kansainväliseen yhteistyöhön ja palvelamalla sekä koti- että ulkomaisia asiakkaita;
- 3) edistää teknologian siirtoa ja kaupallista hyödyntämistä;
- 4) huolehtii valtion varallisuuden sijoittamisesta teknologian kaupallistamista varten perustettuihin yhtiöihin;
- 5) tuottaa vaatimustenmukaisuuden arviointipalveluun liittyvää testausta, tarkastusta, kalibroitua, varmentamista ja asiantuntijakonsultointia;
- 6) tuottaa tietopalveluja;
- 7) huolehtii muista tehtävistä, jotka säädetään tai määrätään sen tehtäväksi.

2 §

Johtokunnan päätösvalta

Johtokunta päättää:

- 1) tutkimuskeskuksen strategiasta, talousarvioehdotuksesta, toiminta- ja taloussuunnitelmasta sekä tilinpäätöksen ja vuosikertomuksen hyväksymisestä;
- 2) asiakastyötä, strategista tutkimusta ja teknologian kaupallistamista tukevien neuvottelukuntien asettamisesta ja niiden tehtävistä;
- 3) talousarviomäärärahan tai muun omaisuuden sijoittamisesta tutkimuskeskuksen hallinnoimaan osakeyhtiöön tai valtion osakkuusyhtiöön;
- 4) sijoituspolitiikkaa ja muita asioita koskevista ohjeista tutkimuskeskuksen hallinnoimalle valtionyhtiölle, joka sijoittaa talousarviomäärärahaa teknologian kaupallistamista varten perustettaviin yrityksiin;
- 5) johtavista tieteellistä pätevyyttä edellyttävistä tehtävistä, joiden haltijoilla on oikeus käyttää professorin arvonimeä;

6) sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan toimintaperiaatteista;

7) muista tutkimuskeskuksen kannalta laajakantoisista ja periaatteellisesti merkittävistä asioista, jotka pääjohtaja tai johtokunnan puheenjohtaja haluaa johtokunnan käsiteltäväksi.

Lisäksi johtokunta ottaa tehtäviinsä pääjohtajan välittömässä alaisuudessa toimivat johtamisvastuussa olevat henkilöt. Johtokunta nimittää valtion yhtiöomistuksista ja omistajaohjauksesta annetussa laissa (1368/2007) tarkoitettujen, tutkimuskeskuksen hallinnoimien osakeyhtiöiden valtion osakekantaa edustavat hallituksen jäsenet.

3 §

Johtokunnan jäsenten palkkiot

Työ- ja elinkeinoministeriö vahvistaa johtokunnan jäsenten palkkiot.

4 §

Henkilöstö

Tutkimuskeskuksessa on virkasuhteisen pääjohtajan lisäksi työsopimussuhteista henkilöstöä. Tutkimuskeskuksessa voi olla tutkimusprofessoreita. Pääjohtajalla ja tutkimusprofessorilla sekä erityistä tieteellistä pätevyyttä edellyttävissä johtavissa tehtävissä olevilla on professorin arvonimi.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*

5 §

Työjärjestys

Työjärjestyksessä määrätään tutkimuskeskuksen sisäisestä työnjaosta ja hallinnon järjestämisestä.

6 §

Pääjohtajan kelpoisuusvaatimukset

Pääjohtajalta vaaditaan ylempi korkeakoulututkinto, hyvää perehtyneisyyttä viraston toimialaan sekä käytännössä osoitettua johtamistaitoa ja johtamiskokemusta.

7 §

Sijaisten määrääminen

Tutkimuskeskuksen pääjohtajan sijaisen määrää johtokunta.

Muun henkilöstön sijaisista määrätään työjärjestyksessä.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

Ylitarkastaja Päivi Marttila

N:o 1013

Valtiovarainministeriön asetus

toimivaltaisista viranomaisista Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisessä hallinnollisessa yhteistyössä arvonlisäverotuksen alalla

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan unionin neuvoston hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla 7 päivänä lokakuuta 2010 annetun asetuksen (EU) N:o 904/2010 3 artiklan nojalla:

1 §

Verohallinto on Euroopan unionin neuvoston hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annetun asetuksen (EU) N:o 904/2010 3 artiklassa tarkoitettu Suomen toimivaltainen viranomainen, jollei tämän asetuksen 2 §:stä muuta johdu.

2 §

Tullihallitus ratkaisee Euroopan unionin neuvoston hallinnollisesta yhteistyöstä ja pe-

tosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annetun asetuksen (EU) N:o 904/2010 3 artiklassa tarkoitettuna Suomen toimivaltaisena viranomaisena asiat, jotka koskevat maahan tuonnin yhteydessä kannettavaa arvonlisäve- roa.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

Tällä asetuksella kumotaan 30 päivänä joulukuuta 2003 annettu valtiovarainministeriön päätös VM 56/071/2003.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Valtiovarainministeri *Jyrki Katainen*

Neuvotteleva virkamies *Tiina Maisala*

N:o 1014

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**valtion mielisairaaloiden maksullisista suoritteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion mielisairaaloiden maksullisista suoritteista annetun asetuksen (1132/2001) 1 §:n 11 kohta, ja
lisätään 1 §:ään uusi 12 kohta, jolloin nykyinen 12 kohta siirtyy 13 kohdaksi, seuraavasti:

1 §

*Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat
 suoritteet*

 11) toimistopalvelut;
 12) kirjat ja muut julkaisut;

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita suoritteita, jotka valtion mielisairaalat hinnoittelevat liiketaloudellisin perustein, ovat seuraavat suoritteet:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010.

Helsingissä 25 päivänä marraskuuta 2010

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

Ylitarkastaja Paula Vartiainen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1015

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
kilohailin ja silakan kalastuksen keskeyttämisestä Itämeren pääaltaalla**

Annettu Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain (1139/1994) 2 ja 10 § nojalla:

1 §
Suomessa rekisteröityjen kalastusalusten kilohailin tai silakan kalastus ICES:n osa-alueilla 22—28 ja leveysasteen 59°30'N eteläpuolella osa-alueella 29 on kielletty.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2010 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2010.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Neuvotteleva virkamies Orian Bondestam

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1005—1015, 3 arkkia